

og det forekom mig ogsaa, at den høitærede Justitsminister deri var enig — hvorledes man let skulde kunne opnaae en ialfsald meget mere bestemt Affattelse. Om man nemlig end maaſkee kunde tilføie: „en længere Veie end omgængelig fornødent“ eller noget Saadant, troer jeg dog ikke, at der vilde være vundet noget Synderligt ved en saadan Modification. Trods Ubestemtheden vil det imidlertid vistnok være godt, at der findes en saadan Bestemmelse som den af Udvalget foreslaaede, og at det vil være et Savn, hvis den ikke optages. — Det samme forekommer mig at gjælde med Hensyn til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 2. Naar det deri omhandlede Spørgsmaal engang er kommet frem, er det godt, at der haves en Bestemmelse derom, selv om den ikke har nogen høi Grad af Bestemthed. Allfor ubestemt maa den dog heller ikke være, og det er netop af den Grund, at jeg har nogen Tvivl ved det Forslag, der blev antydet af den ærede Landsihingsmand for Bornholm (Sonne), nemlig at det skulde herde, at Eget ikke maa udsættes for Kulde. Thi hvad er Kulde? Dette er jo et meget ubestemt Begreb, hvorimod der, naar man sætter Frost eller Frysepunktet, dog angives en bestemt Grændse. Jeg kan ikke være enig med den ærede Justitsminister i, at Udvalgets Tanke ikke skulde være ustrækeligt klart angiven i Vædringsforslaget. Det forekommer mig dog, at man i Sandhed maa sige, at i et opvarmet Locale kan Frostien ikke indtrænge; man kan ikke sige, at der kan indtrænge Frost i et opvarmet Locale, fordi den kan trænge derind, naar det ikke er opvarmet. Det er vel ganske sandt, at der kan trænge Frost ind, naar Localet tæntes ikke at være opvarmet, men i et opvarmet Locale kan Frost ikke trænge ind. Det forekommer mig saaledes, at man maa sige, at Udvalgets i Vædringsforslaget under Nr. 2 ere fuldstændig erneede. Et andet Spørgsmaal er det, som jeg sagde, om man finder, at der burde fastsættes, enten noget mildere eller noget strengere Bestemmelser, men det forekommer mig nu, at den høitærede Justitsminister snart vilde have strengere og snart mildere Bestemmelser. Han sagde nemlig først, at man burde tænke paa de locale Forhold, og at det paa Grund af

disse i mange Tilfælde vilde være for streng en Bestemmelse, idet Forholdene paa mange Steder vare saadanne, at man ikke vilde kunne føre en sliq Bestemmelse igjennem. Men saa bemærkede han paa den anden Side, at han foretrak det af den ærede Landsihingsmand for Bornholm (Sonne) antydede Vædringsforslag, som skulde gaae ud paa, at Eget skulde beskyttes imod Kulde, hvormed den ærede Landsihingsmand efter sin Motivering mente, at det ikke var nok, at Eget blev beskyttet imod Frost; nei, det maatte ogsaa beskyttes imod Indvirkningen af et Klima, som vort. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig længere ved dette Punkt. Hvis Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 2 bliver vedtaget, skal det naturligvis inden 3die Behandling blive taget under nærmere Overveielse af Udvalget, hvorvidt man maaſkee kan modificere Udtrykkene noget for derved mulig at komme den Tanke, som den ærede Landsihingsmand for Bornholm har havt, nærmere, uden dog at fastsætte Noget, der maatte siges at være enten alfor strengt eller alfor mildt.

Med Hensyn til Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 7 er der vel blevet fremsat forskjellige Indvendinger, men det er paa den anden Side til min Glæde blevet understøttet af en æret Landstingsmand (M. Andersen), hvis tidligere Erfaringer i denne Art Forhold g.ve ham en særegen Adkomst til at tale derom med Sagkundskab. Det forekommer mig ogsaa, at de Indvendinger, der bleve f.ensatte derimod, idetmindste tildeels ikke havde nogen synderlig Betydning. Udvalgets Mening med Forslaget har været den, at det var strax efter Udnævnelſen, at Eighnsmanden skulde have en Conference med Districtslægen, at der sølgelig ikke skulde finde nogen almindelig Sammenkomst Sted af alle Eighnsmand hos Districtslægen, men at enhver Eighnsmand, efterat han var bleven udnævnt — og saadan Udnævnelſe vil jo finde Sted til meget forskjellige Tider — skulde møde hos Districtslægen. Ved at tænke sig Sagen ordnet saaledes, er man i Udvalget i overhovedet gaaet ud fra, at der ikke nu skulde indføres en heel ny Indretning med Hensyn til Eighnsmandene, men at man skulde blive i det gamle Spor, saa at først de Eighnsmand, der for Fremtiden udnævntes —